

Mijlpaal 21 februari 2013

Vorige week behaalden we beiden een mijlpaal: we hebben ons eerste jaar taalstudie afgerond! Vele avonden hebben we gevuld met leren. Niet zozeer voor het examen als wel voor de laatste check, die vrij pittig was. Gelukkig is dit nu achter de rug.

Lekker uitrusten en relaxen is er echter niet bij!

Mark heeft heel wat kilometers gemaakt sindsdien. Zaterdag vertrok hij naar Bangkok om een tweedehands wasmachine op te halen. De maandag erna is hij richting Isaan vertrokken. De auto bomvol geladen met allemaal spullen. Nu is hij druk aan de klus in het nieuwe huis.

Anne-Marie is in LopBuri gebleven, waar ze verder gaat met leerjaar 2. Ze maakt dan wel niet veel kilometers, maar ook voor haar is het een gevlieg van hot naar her om de kinderen weg te brengen en op te halen, boodschappen te doen etc. En dat allemaal op 1 fiets.

Hoe lang het duurt, weten we nog niet, maar we kijken uit naar de volgende mijlpaal: ons huis betrekken als gezin.

Varkenskoppen en apen 02 februari 2013

Op een tafel ligt een varkenskop en een gebraden kippetje. Ook bananen en eieren ontbreken niet. De geur is aangenaam, er branden talloze wierrookstokjes. Je zou er zo een stoel bij zetten om te genieten van een heerlijke lunch. Ware het niet dat deze 'lekkernijen' niet voor mensen, maar voor geesten bestemd zijn. Naast de tafel schudt iemand met een koker met stokjes erin; het stokje dat eruit valt bevat een toekomstvoorspelling. Mensen plakken goudstickers op één van de beelden die de ruimte vullen. Ze knielen eerbiedig neer en prevelen een aantal overstaanbare woorden.

Vandaag kregen we een culturele toer in Lop Buri; we bezochten, samen met de docenten, een aantal tempels en oude ruïnes. Ook de welbekende 'apen tempel' zat er bij. Ondertussen probeerden we de vragen (ons huiswerk) te beantwoorden. Lastig om je op het Thai te concentreren wanneer er apen om je heen rennen en klauteren!

Het was erg leuk en waardevol om een uitstapje met de docenten te maken; iedereen leert elkaar zo beter kennen. De timing was ook perfect; de hele ochtend was bewolkt en liep de

temperatuur niet zo hoog op, heerlijk! We voelden ons vandaag eventjes toerist in 'eigen' land.

Onverwachte kerkganger 24 januari 2013

Maar Jezus keek hen aan en zei: 'Bij de mensen is het onmogelijk, maar niet bij God, want bij God zijn alle dingen mogelijk'. (Markus 10:27)

'Ik bied mijn verontschuldigingen aan, aan jullie en aan God, omdat ik mij heb misdragen'. Bij vele kerkgangers stonden de tranen in de ogen toen woorden van deze strekking werden uitgesproken. De woorden werden gesproken door de echtgenoot van een lerares van ons. 16 jaar lang is er gebeden voor deze man.

Op de taalschool hebben we zeven leraressen, van wie er vier christen zijn. Een van de vier is een tijd lang onze vaste lerares geweest. Al gauw kwamen we erachter dat ze een moeilijk leven had. Sinds ze christen is, welteverstaan.

Al 16 jaar lang strijdt ze om christen te zijn binnen haar gezin. Haar man heeft zich jarenlang op allerlei manieren verzet tegen haar en haar 'nieuwe' God. Zo heeft hij haar opgesloten, zodat ze niet naar de kerk kon, hij heeft haar Bijbel verbrand, hij heeft allerlei beledigende dingen over God en christenen op de muren van hun huis geschreven, enzovoort, enzovoort.

Daar komt bij dat hij allerlei verslavingsproblemen heeft/had. Samen hebben ze twee kinderen, die zij, zo goed en zo kwaad als het kan, christelijk probeert op te voeden.

Wij gaan naar dezelfde kerk als deze lerares en afgelopen zondag gebeurde er iets wonderlijks: Haar man kwam mee naar de kerk! De hele dienst heeft hij er stilletjes bijgezeten. Op het eind vertelde de voorganger iets over hem en gaf hem de mogelijkheid iets te zeggen, en dat deed hij...Halleluja!

Zou dit een begin zijn van een ander leven voor hem?! Zou het echt waar zijn?

Bidden jullie mee voor dit gezin?!

Ontmoetingen 9 januari 2013

De maand december stond vooral in het teken van ontmoetingen. Tijdens verschillende Kerstevangelisatie-acties mochten we veel nieuwe kinderen ontmoeten die op hun beurt kennis maakten met Het Kerstkind. We hopen en bidden dat deze acties vrucht mogen dragen.

Vlak voor het einde van het schooljaar mochten we Marks ouders weer ontmoeten. Ze hebben wat tijd met ons doorgebracht in Lopburi, Isaan en vervolgens in het OMF huis aan zee. Voor hen een spannende eerste kennismaking met Thailand, voor ons een tijd om dankbaar op terug te kijken. Inmiddels zijn ze weer in Nederland.

In Isaan hebben we nog wat zaken rondom ons huis geregeld. Zo mochten we het dorps hoofd al ontmoeten en nog een belangrijke man in het dorp. Met hun telefoonnummer op zak en de belofte dat we contact met hen mogen opnemen wanneer we ze nodig hebben, gingen we weer weg. Altijd makkelijk om deze contacten al vast te hebben...

Tijdens ons verblijf aan zee, hebben we in een nationaal park verschillende wilde olifanten ontmoet. Een spectaculaire ervaring; met name toen 1 van de olifanten nogal agressief werd en we de auto uit moesten en een huis in moesten vluchten!

Nu is 2013 begonnen. Een nieuw jaar met weer veel veranderingen voor de boeg. We hebben er zin in, hoewel we beseffen dat het ook een zwaar jaar gaat worden. We kijken er naar uit om nieuwe mensen en kinderen te ontmoeten met wie we de Blijde Boodschap kunnen delen.

Strijd 21 december 2012

Ef.6:12: Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen overheden, tegen de machten, tegen de wereldheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestlijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten.

Als zendingswerker sta je vooraan in een geestelijke strijd. Waar Gods Woord verkondigd wordt of waar grote dingen staan te gebeuren, is de duivel ook hard aan het werk. Soms wordt dit opeens pijnlijk duidelijk.

Ons Isaanteam wordt ook op verschillende manieren tegengewerkt. Ziekte, een miskraam, en afgelopen week een dodelijk ongeval van een van de ouders van een zendingswerkster. Een vreselijke tragedie. Juist in deze tijd, zo vlak voor Kerst. Een tijd die volop gebruikt wordt voor het verspreiden van het Evangelie.

We vragen ons af wat ons nog te wachten staat... Zo merken we meer en meer hoe hard we het gebed nodig hebben. Bidt u/ jij mee?

Sinterklaas... en een huis 7 december 2012

Flinke stress over halfafgemaakte gedichten en een surprise die maar niet wil lukken. Afgelopen weekend was een bijzonder weekend voor onze familie. Voor het eerst sinds we in Lop Buri wonen, maakten we weer de lange reis naar Isaan. We verbleven dit weekend bij de familie van der Lee. Samen met andere Nederlandse gezinnen hebben we Sinterklaas gevierd, compleet met gedichten en surprises. Erg leuk en gezellig! Onze kinderen hebben lekker gespeeld met hun Nederlandse vriendjes en hebben een geweldig weekend gehad.

David van der Lee nam Mark mee in omliggende dorpjes om op zoek te gaan naar een huis. Gelijk de eerste dag kwamen ze terug met drie opties! Een van deze opties is het geworden! Een mooi huisje in het dorpje Baan Meng, zo'n 5-10 km van de familie van der Lee af. Het ligt tussen de markt en een school in, en vlakbij ligt een meertje. We kunnen het voor 3 jaren huren voor een heel schappelijke prijs en zijn er erg blij mee! Er moet nog wel het een en ander aan gebeuren, maar we hebben nog zo'n drie maanden de tijd...

De gedichten zijn achter de rug, nu is Mark is al weer druk aan het schetsen...

De brommertaxi 22 november 2012

Mijn haren wapperen in de wind. Angstig klem ik mij met beide handen vast aan de brommer. Deze scheurt met een noodgang door het drukke verkeer van Bangkok. Tijdens het rijden krijg ik nog snel een helm in mijn handen gedrukt. Help, hoe zet ik die op met één hand? Ik druk 'm op mijn hoofd zonder te kijken wat de voorkant is. Volgens mij moet het er lachwekkend uitzien: Een angstig kijkende *farang* met een scheve helm (verkeerd om?) op en zich vastklemmend aan de brommer. Ik vraag me af waar ik aan begonnen ben... En hoe kunnen al die Thaise mensen toch zo elegant op een brommer zitten?

Ik zit op een brommertaxi in Bangkok, onderweg naar de Nederlandse ambassade. Hier probeer ik een verklaring van woonplaats te bemachtigen om zo mijn Thaise rijbewijs aan te kunnen vragen. Om in Bangkok te komen, heb ik al een 2 uur durende rit in een busje achter de rug. Terwijl ik, na lang zoeken, afgezet word bij de ambassade, moet ik ook nog een veel te hoge prijs betalen voor deze rit. Ik baal, had natuurlijk van tevoren de prijs moeten afspreken. Nou ja, ik ben er.

's Middags ben ik al mooi op tijd klaar. Met mijn document in mijn tas, kies ik op de terugweg maar veilig voor een taxi richting de bus. Het duurt langer, maar is veel beter voor mijn zenuwen...

's Middags rond drie uur kom ik weer aan in Lopburi. Volgende week kan ik mijn Thaise rijbewijs aanvragen, zonder een rijvaardigheidstest te hoeven doen. Ik bedenk me wat erger zou zijn geweest, deze rit in Bangkok of een soort rij-examen... Een ding over het verkeer heb ik in ieder geval geleerd: Neem nooit een brommertaxi in Bangkok!

Wie zijn wij? 18 november 2012

Mozes zei echter tegen God: Wie ben ik, dat ik naar de farao zou gaan en de Israëlieten uit Egypte zou leiden? (Exodus 3:11)

Mozes strijdt met zichzelf...wie ben ik..., met mijn spraakgebrek, met mijn karakter, waarom ik? Mozes heeft een heel andere opdracht gekregen dan wij. God riep hem als leider van Zijn volk. Een enorme roeping. Toch herkennen we de vraag van Mozes maar al te goed. Soms denken we, net als Mozes, wie zijn wij? Kunnen we de taal wel leren, houden we het vol, kunnen we loskomen van alles waar we zo aan gehecht waren. God riep ons als kinderwerkers. We werden er niet gelijk enthousiast van. In het werken met jongeren hadden we wel wat ervaring, maar kinderen....En welke status heeft een kinderwerker? Zijn we niet veel geschikter als ontwikkelingswerkers? God riep ons naar Thailand. Wat ons betreft niet voor de hand liggend. Lag ons hart niet in Nicaragua (Midden-Amerika)? God kon ons daar toch veel beter inzetten?

Het is nu bijna 3 jaar geleden dat we aan Kimon te kennen gaven dat we door wilden gaan. Dat we het traject van voorbereiding in wilden voor een eventuele uitzending als kinderwerkers naar Thailand. God had ons, vlak voor de 'deadline', heel duidelijk gemaakt dat we ja moesten zeggen. Dat hadden we nodig, want ons hart zat vol twijfel. We zijn enorm dankbaar dat God zo duidelijk was. Nog steeds is dat een houvast.

We wonen inmiddels bijna een jaar in Thailand. Goed om stil te staan bij de afgelopen periode en daarin Gods leiding te zien. We hebben dit eerste jaar vele malen Gods trouw ervaren. Hij heeft ons geen onmogelijke opdrachten gegeven, al voelde dat soms wel zo. 'Hij die u roept is getrouw, Hij zal het ook doen' (1 Thess. 5:24)

Easy?! 10 november 2012

Op het moment bestuderen we de module 'Easy Gospels' oftewel: Eenvoudige Evangelien. In deze module bestuderen we verhalen uit de Evangelien in eenvoudige Thaise taal. De Bijbel is namelijk geschreven in een soort hogere, koninklijke taal. Erg lastig.

We leren bij elk verhaal eerst een rits nieuwe woorden en zinsconstructies. Vervolgens lezen we het verhaal voor aan de docent en proberen we de betekenis van het verhaal in eigen woorden weer te geven.

Deze week kwam onder andere het verhaal van de wonderbaarlijke visvangst aan de orde. Na dit wonderlijke gebeuren belijdt Petrus: 'Heere, ga weg van mij, want ik ben een zondig mens' Toch roept Jezus hem dan om Zijn discipel te worden. Mijn toepassing was dan ook 'De Heere Jezus kan zondige mensen gebruiken in Zijn Koninkrijk'.

Toen ik dit oplas, begon mijn docent te lachen: 'Dat klopt, maar een Boeddhist zal dit niet snappen!' Ze legde me uit: Boeddhisten denken bij zondige mensen niet aan zichzelf, maar aan bijvoorbeeld mensen in de gevangenis. Dieven en moordenaars enzo. Dat enkele van de discipelen vissers waren, past dan nog wel in dit plaatje. Boeddhisten zien hen namelijk ook als zondig omdat ze zoveel vissen doden. Aha, het was me duidelijk.

Zo zijn er meer passages die een Boeddhist heel anders interpreteert dan wij. Het blijkt wel hoe belangrijk het is dat we de Thaise, boeddhistische cultuur en denkwijze leren kennen! Ik ben blij dat we nog even kunnen oefenen op de taalschool...

It's all family

30 oktober 2012

Toen we pas in Thailand woonden en iemand interviewden voor onze cultuurstudie, stelden we de vraag: 'Wat is er belangrijker voor je, je familie of vrienden?' Het antwoord dat we kregen was: "Mijn familie natuurlijk!!"

In Thailand speelt de familie een grote rol. Vaak wonen ouders en hun getrouwde kinderen bij elkaar en is iedereen nauw betrokken bij elkaars doen en laten. Dat familie belangrijk is, blijkt ook uit de taal. Het is onvoorstelbaar hoe uitgebreid de woordenschat wat betreft familie is. Zo heet een oma van moeders kant weer anders dan een oma van vaders kant. Ook jongere broers /zussen van vader heten weer anders dan zijn oudere broers/zussen of dan de broers en zussen van moeder. Zo maar even wat voorbeelden.

Deze woorden worden niet alleen gebruikt voor familie; het is in Thailand ook normaal om onbekenden bij een van deze titels te noemen. Bijvoorbeeld, iemand die in een restaurant werkt, noem je 'broertje/zusje' en oudere vrouwen worden oudere zus/tante of oma genoemd. Voor mannen geldt hetzelfde, maar dan de mannelijke variant natuurlijk.

Deze titels leveren in ons gezin nog wel eens verwarring op. Iemand die wij bijvoorbeeld 'oudere zus' noemen, is voor onze kinderen weer 'tante'. Het onderscheid zit 'm in de leeftijd van je eigen moeder. Bovendien denken onze kinderen soms dat de titel een onderdeel van de naam is. Zo duurde het even voor Celeste begreep wat de echte naam van de kokkin op Shiloh is. Ook noemt Celeste nu een buurvrouw uit de straat, die bekend staat als Paa Mem (tante Mem) ' Phii Paa Mem' oftewel: 'oudere zus tante Mem' ...

Voorlopig vinden we het nog lastig om de juiste titels te gebruiken, maar het is wel een mooie gedachte... Als christenen zijn we tenslotte allemaal broeders en zusters in de Heer?!

Papierwerk 23 oktober 2012

Afgelopen maandag was het dan zover: Eindelijk heeft Mark zijn werkvergunning binnen en Anne-Marie en de kinderen hun benodigde visa! Nu hoeven we niet meer elke drie maanden het land uit naar Cambodja, maar slechts 1 x per jaar naar Bangkok om de visa te vernieuwen.

We verbleven het weekend in de MissionHome in Bangkok, dus we konden 's morgens mooi op tijd op pad. We kregen hulp van 1 van de Thaise OMF medewerkers, die ons meenam in de auto en al het papierwerk regelde. Ideaal, we hoefden alleen nog maar te tekenen!

Helaas was het ontzettend druk bij de immigratie, dus het heeft bijna de hele dag geduurd. Gelukkig waren de kinderen lekker aan het spelen en ging de tijd redelijk snel voorbij. Celeste en Irene werden vermaakt door een paar jongeren die hen op hun I-pad lieten spelen (waarom denken wij hier niet aan en hebben wij niet van die leuke speeltjes erop??!) en David probeerde op een charmante manier bij een dame onder haar rok te kijken. Gelukkig kon ze er om lachen...

Kakkerlakken horen erbij 7 oktober 2012

‘Aah!’ Met een gillette doe ik een stap naar achteren. Net als ik wil afwassen, zie ik pal voor mijn neus een reuzenkakkerlak in de gootsteen zitten. Toch even schrikken. Vanmorgen vond David er weer 1 in de keuken. Hij wees me erop en kwam gelijk aangelopen met stoffer en blik. Hij wist precies wat er moest gebeuren. Voor hem is het vinden van een kakkerlak de gewoonste zaak van de wereld. De kinderen vinden het dan ook raar dat ik er steeds weer van schrik.

Het deed me weer beseffen dat onze kinderen anders opgroeien dan dat ze in Nederland zouden doen en ook hoe flexibel ze zijn.

Dat je geen water uit de kraan kunt drinken of dat er soms geen water is, daar zijn ze al aan gewend. Een stofzuiger of magnetron? Volgens mij weten ze niet meer wat het is! Dingen die in Nederland gewoon en vanzelfsprekend zijn, zijn hier onbekend.

Tegelijk is dit leven enorm verrijkend voor ze. Zo hebben ze besef van andere talen en culturen. Ze leren heel andere maaltijden waarderen, bepaalde Bijbelpassages zijn voor hen heel concreet en ook en leren ze omgaan met verschillende omgangsvormen.

Om ze toch zoveel mogelijk te leren over Nederland en de Nederlandse manier van leven, probeer ik dit in te passen in het thuisonderwijs. Dat is een groot voordeel van thuisonderwijs; we kunnen de dingen die wij belangrijk vinden, benadrukken.

Al met al denk ik dat dit eerste jaar in Thailand voor ons als volwassenen het meeste aanpassingsvermogen vraagt. Jezus leerde ons al dat we aan de kinderen een voorbeeld kunnen nemen.

(Ver)koopgedrag 22 september 2012

‘ Kan ik u helpen?’ Met z’n drieën staan ze opeens om me heen, de verkoopsters. Een beetje bedremmeld stamel ik: ‘ Ik wilde alleen maar even kijken...’ Dit is vaste prik in een warenhuis. Op elke afdeling loopt ongelooflijk veel personeel rond. We hebben er ooit eens op 1 (middelgrote) afdeling 20 geteld!

Zodra een klant interesse lijkt te tonen voor een artikel, schiet er personeel op af om te helpen. Hoewel ze soms aarzelen bij buitenlanders, omdat ze bang zijn niet goed genoeg Engels te spreken. Soms zien we hoe ze giechelend en zenuwachtig iemand (die blijkbaar het beste Engels spreekt) naar ons toe duwen.

Voor ons is vaak een raadsel wat zoveel personeel toch de hele dag doet, hoe wel we wel een beetje een idee hebben... Een belangrijk tijdverdrijf voor het vrouwelijk personeel is het bijwerken van hun make-up, nagels lakken of haren in model brengen, al dan niet met hulp van andere verkoopsters. Ze moeten er tenslotte representatief uitzien...

Ondertussen hebben een paar andere verkoopsters de kinderen ‘ontdekt’ en overladen hen met aandacht. Een heeft David al opgetild, die als een prinsje zwaait naar iedereen. Heerlijk vindt hij dat, al die vrouwen om hem heen! De meisjes zijn er niet altijd even blij mee wanneer ze zo in de belangstelling staan en geknuffeld worden door vreemden. Ondertussen vind ik het prima dat de aandacht even van mij af is, kan ik even rustig verder neuzen...

De kinderen vertellen 9 september 2012

Wij hebben een hele leuke vakantie gehad! Samen met papa en mama zijn we naar het OMF vakantiehuis geweest aan de zee!

Celeste: Deze vakantie heb ik leren fluiten en ik laat het aan iedereen horen! Ook kletst ik iedereen de oren van het hoofd! Zo wist iedereen op 5 september tijdens het ontbijt al dat papa jarig was en had ik de verrassingstaart voor na het avondeten al verklapt! Het liefst zwem ik de hele dag in het zwembad of in de zee. Soms mag ik ‘met zonder bandjes’ zwemmen!

Irene: Ik vind het erg leuk om te fietsen en kan het al heel goed! Ook vind ik de baby’s van andere gasten erg lief en speel graag met ze. We hebben heel veel mooie schelpen gezocht aan het strand! Ik slaap samen met Celeste en David op de kamer en giechel graag nog even met ze voor we gaan slapen.

David: Op het terrein kan en mag ik vrij rondlopen en dat vind ik super! Ik fiets veel en ook zwemmen vind ik erg leuk! Ik houd niet zo van al het zand op het strand en dat laat ik papa en mama al gauw merken als we aan zee zijn. Zodra de etensbel klinkt, ren ik al naar de eetzaal en soms klim ik al zelf in de kinderstoel voordat het etenstijd is.

Genieten 30 augustus 2012

Voldaan klappen we onze module dicht. Deze is inmiddels helemaal in het Thai geschreven. Zo, even 2 weken geen taalstudie meer, heerlijk! We zijn nu net iets over de helft van het eerste jaar van de taalstudie. Qua tempo zitten we helemaal goed. We zijn er dankbaar voor, hoewel het aardig zwaar is af en toe en de stof steeds moeilijker wordt. Op het moment van schrijven genieten we van 2 weken vakantie in het OMF huis in het zuiden van Thailand. Een prachtige natuur om ons heen, een fijne verblijfplaats, leuke medegasten... We voelen nu ook hoe moe we zijn van de voorliggende maanden. Hopelijk laden we genoeg op om ook de laatste 4 modules van jaar 1 goed af te ronden!

We genieten ook van onze kinderen. Heerlijk om ze samen tevreden te zien spelen. 'Wanneer is de Heere God geboren?' Weer een vraag van Celeste. Op het moment is ze als een spons die allerlei dingen wil weten en kennis opzuigt. In de vragen die ze stelt, merken we dat ze steeds meer zelf gaat nadenken. We zien dat Irene belangstelling krijgt voor lezen en over haar broertje tutfelt. We kijken toe hoe David steeds meer dingen zelf kan en vindingrijk wordt. Inmiddels kan hij zelf uit onze poort ontsnappen door op een fietsje te staan en zo de hendel te verschuiven. Bijzonder, om getuige te zijn van het ontwikkelen van onze eigen kinderen. Soms ook even slikken bij de gedachte wat een enorme verantwoordelijkheid dit is.

Woonplek 30 augustus 2012

'Ok, Nong Ruea wordt het dus!' De knoop is doorgehakt. Het gaat over onze toekomstige woon- en werkplaats. Er waren wat ons betreft 2 opties mogelijk, waarbij in beide gevallen ons werk er iets anders uit zou gaan zien. We waren er al een poosje voor aan het bidden en we wisten ons geleid naar Nong Ruea. Dit is een klein dorp zo'n 40 km ten westen van Khon Kaen. Hier woont al een Nederlands kerkplanters echtpaar met eveneens 3 jonge kinderen.

0,00 % wordt er vermeld in een onderzoek. Het aantal christenen in dit gebied. Inmiddels zijn er een handjevol mensen die bij de familie van der Lee (het betreffende kerkplanters echtpaar) bijeenkomen om Bijbelstudie te doen. Een kerk is er nog niet. Ons werk zal de eerste jaren vooral evangelisatie onder de kinderen zijn. De CEF cursus die we in Zwitserland hebben gedaan zal ongetwijfeld van veel nut zijn.

We zijn blij en dankbaar dat we duidelijkheid hebben gekregen over waar we ons kunnen gaan vestigen. Over een aantal maanden hopen we een huis te zoeken in de omgeving van Nong Ruea. Bidt u mee dat we een geschikt huis mogen vinden?

Moederdag 12 augustus 2012

Moederdag werd voor Anne-Marie niet in mei gevierd, maar nu, op 12 augustus. Thailand heeft Vader- en Moederdag namelijk gekoppeld aan de verjaardagen van de koning en de koningin. Vandaag, 12 augustus, wordt koningin Sirikit 80 jaar. Op 5 december hoopt de koning 85 te worden. Mark moet dus nog even geduld hebben, maar heeft zijn Nederlandse vaderdagcadeautje al binnen. ;)

Vrijdag werd er op LLC een speciale sessie gehouden over Moederdag. Alle studenten werden geacht een bijdrage te leveren. Anne-Marie en Mark deden respectievelijk het begin- en eindgebed. Spannend hoor, Thai spreken voor een groep! (Gelukkig mochten we het voorlezen. Bijbelse taal is een soort 'hogere' taal, niet het alledaagse Thai.)

Een docent vertelde wat feiten over Moederdag en andere studenten vertelden wat over hun moeder en over het moederschap. Er werd gedemonstreerd hoe kinderen iets aan hun moeder aanbieden, en moeders kregen een jasmijnbloem opgespeld. Ook werden er rozen uitgedeeld aan de moeders. De docenten zongen nog een lied over het moederschap. (Wel jammer dat Mark het antwoord niet wist op de vraag wanneer Moederdag in Europa wordt gevierd ;))

Na de sessie werd op Shiloh de lunch door iedereen gebruikt en ook hier werden de moeders verrast met een zelfgemaakt cadeautje en kaart van de kinderen. Hierna kregen de moeders even de tijd om met en voor hun kinderen te bidden. Een mooie gewoonte!

Op zondag zelf werd Anne-Marie verrast met een aantal mooie cadeaus, waaronder... Een gitaar! Nu moet ze nog hard aan de slag om het te leren, zodat ze hopelijk op den duur wat liedjes kan spelen bij het jeugdwerk!

Relax... 29 juli 2012

In Nederland is het nu vakantietijd, een tijd om uit te rusten en te relaxen. Relaxen, of beter gezegd, relaxt blijven, is wat we hier in Thailand soms ook gedwongen leren.

De Nederlandse maatschappij is erg geordend en gejaagd. Hier gaat het allemaal wat gemoedelijker. Dit heeft zowel positieve als negatieve kanten. Te laat komen op een afspraak? Geen probleem. (Op zich wel fijn voor ons, dit was al niet ons sterkste kant. ☺) Met een hele groep ergens naar toe en alleen een brommer ter beschikking? 4 à 5 personen op 1 brommer is een alledaags beeld. Ook de politie doet hier niet moeilijk over. Zelf zitten we regelmatig met 9 personen in onze auto. We moeten ons aanpassen, toch?!

In mei is er gebeld met een bedrijfje om ons keukendak te laten repareren. Na een aantal weken is er opnieuw gebeld en het bleek dat er wat tussen was gekomen. Oké, dat kan. Geen probleem. Inmiddels, eind juli, is het nog niet gerepareerd. We bleven er aardig rustig onder, maar nu het meer heftige gedeelte van het regenseizoen eraan komt, beginnen we 'm toch wel wat te knijpen... Zelfde verhaal met de autosleutel die we wilden laten bijmaken, ook dit loopt al enkele maanden en het is nog niet klaar. Waarom, is ons een raadsel. Ook hier maken we ons maar niet druk om.

Vraagt iemand je iets, en wil je het niet of vind je het geen goed plan? Relax, zeg gewoon: 'Ik denk er nog even over na'. Wanneer een Thai je dit antwoord geeft, betekent het gewoon 'nee'. 'Nee' zeggen, zullen ze nooit recht in je gezicht doen, maar wordt op deze manier omzeild. Op zich wel makkelijk.

Zo merken we dat heel veel dingen hier heel anders en veel langzamer gaan dan wat we in Nederland gewend zijn. Het 'levenstempo' ligt veel lager, iets waar wij Nederlanders aan moeten wennen. Soms lastig, maar ook wel fijn, minder druk op de ketel. Zoals we in Rijssen zeggen: 'hènig an!'

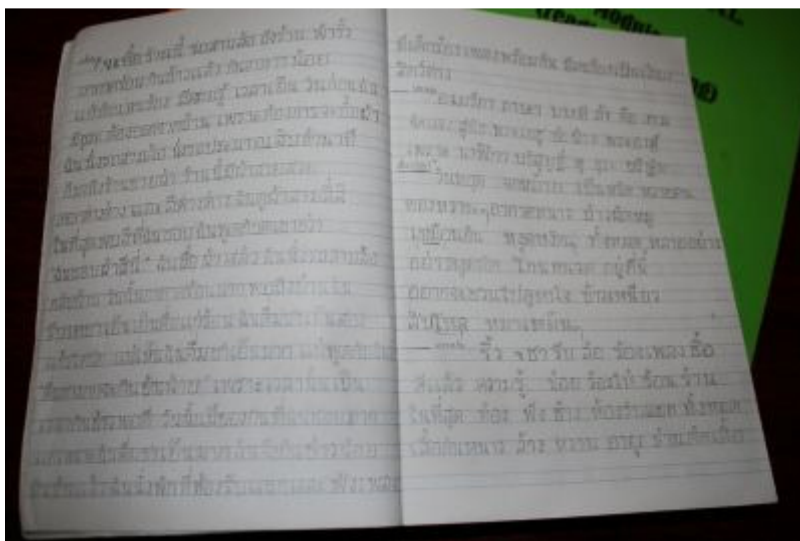
Begrijpt u ook wat u leest? 12 juli 2012

‘Begrijpt u ook wat u leest?’ Een welbekende zin uit de Bijbel die de afgelopen weken veel door mijn hoofd schoot. We zijn al een poosje bezig in module 4; de module waarin we het Thaise schrift leren lezen en schrijven.

Al die tijd woonden we hier in Thailand zonder dat we ook maar iets konden lezen. Een menukaart, uithangborden (is dit een kapper of niet?), openingstijden en dergelijke... Het was een groot gemis het niet te kunnen lezen!

‘Hoe moeilijk kun je een schrift maken?’ vroeg ik me, al studierend, vaak af. Heel moeilijk blijktbaar! Alle medeklinkers (42) uit het ‘alfabet’ zijn opgedeeld in 3 groepen, die elk hun eigen toonregels hebben. Dan zijn er nog bijzondere letters die aan kunnen geven dat een letter van de ene groep toch stiekem de uitspraak heeft van de andere groep. Er zijn letters die wel op 4 verschillende manieren uitgesproken kunnen worden of die je wel schrijft, maar niet uitspreekt! Er is de keuze tussen maar liefst 6 ‘th’s (niet te verwarren met de gewone ‘t’). Uiteraard zijn er de nodige uitzonderingen op de regels. Zo kan ik nog wel even doorgaan... Op mijn vraag hoe ik weet hoe ik iets moet schrijven antwoordt de lerares steevast : ‘ Daar is geen regel voor. Dat moet je onthouden!’

Heel langzaam lezen lukt nu. (Ik begrijp nu helemaal hoe Celeste zich voelt.) Op de fiets naar school probeer ik alles wat ik tegenkom te lezen. Super, net of je pas een geheimschrift hebt gekraakt!! Een verhaal echter tegelijkertijd ook nog begrijpen is lastig; de zinsstructuur van het Thai is zo anders! Voorlopig begrijp ik nog lang niet alles wat ik lees... Om maar met Paulus te spreken: ‘Dat zij verre!’

Ups en downs 11 juli 2012

Vorige week was een week van ups en downs. We kregen het verdrietige bericht dat een familielid van Anne-Marie was overleden. Terugvliegen was geen optie, maar op zulke momenten is er wel het verlangen om bij familie te zijn. Moeilijk.

Een hoogtepunt van vorige week was de derde verjaardag van Irene. (Tot nu toe heeft ze al haar verjaardagen nog in verschillende landen gevierd!). De week ervoor waren 2 vriendjes jarig en hielden hun feestje, dus ze was al aardig voorbereid op haar verjaardag. Celeste was minstens zo opgewonden!

's Morgens vroeg werden er cadeaus uitgepakt, met opa en oma op skype erbij. Irene wilde persé haar nieuwe 'feestjurk' aan. Op Shiloh werd er een klein feestje gehouden en thuis na het middagslaapje kwam er visite. We hadden het huis bomvol met allemaal medestudenten en hun kinderen. Ook (oom) Cornee en (tante) Lisa waren weer van de partij. Het was erg gezellig, met spelletjes voor de kinderen en ook een spel waar de volwassenen bij betrokken werden. Het mooiste vond Irene het uitblazen van de kaarsjes terwijl iedereen 'Happy Birthday' voor haar zong. Ze heeft genoten van deze dag!

De rest van het weekend hebben we doorgebracht met Lisa en Cornee, die morgen weer terug naar Nederland vliegen. Voor ons allen was het een fijne tijd!

Ondertussen ploeteren we verder met het Thaise schrift... Deze module is, naast erg interessant, ook heel intensief en vermoeiend. Volgende week wacht ons weer een check... Maar eerst hebben we nog onze maandelijkse vrije zaterdag, heerlijk!

Een komen en gaan 28 juni 2012

Een van de moeilijke aspecten van het leven van een zendeling is het steeds opnieuw afscheid moeten nemen. We mogen ons inmiddels al experts noemen: Vorig jaar namen we in Nederland afscheid van onze banen, huis en allerlei mensen die ons na staan. Vervolgens ontmoetten we nieuwe vrienden in Zwitserland en Engeland, waar we ook weer afscheid van hebben moeten nemen.

Nu zitten we dan in Thailand en blijft het een komen en gaan van studenten. Elke drie maand stoppen er een aantal met de studie en/of komen er nieuwe studenten bij. Ook de vrijwilligers (meestal jonge vrouwen voor de kinderopvang) wisselen elkaar af. We ontmoeten nieuwe mensen, maar onvermijdelijk komt hierbij ook steeds weer afscheid.

Deze week is Mary vertrokken, de babysitter uit Ierland. Haar kenden we nog van vorig jaar Zwitserland. Voor de kinderen (en ons) even een harde dobber. Gelukkig is er al een nieuwe babysitter gearriveerd, deze keer uit Nieuw Zeeland. Zij blijft maar liefst tot en met januari volgend jaar!

Vorig weekend hadden we ons eerste bezoek uit Nederland: Marks zusje Lisa en haar man Cornee. De kinderen vonden het erg leuk; Celeste telde van tevoren de nachten af. Voor ons ook gezellig; eindelijk weer eens 's avonds mensen op de koffie! ☺ Ze zijn maandag verder getrokken, maar hopen volgend weekend weer in Lop Buri te verblijven. Aan het komende afscheid denken we nog maar even niet...

Stel je voor... 15 juni 2012

Stel je voor... Je moet elke dag vers eten en drinken neerzetten op dat speciale plankje in je huis en bij het kleine huisje op je erf want anders zouden de huisgeesten je wel eens niet meer kunnen beschermen.

Stel je voor... Je kunt de geesten zomaar kwaad maken door iets verkeerd te zeggen of te doen.

Stel je voor... De geest van iemand die pas overleden is, zwerft nog rond en je weet niet waar het naar toe gaat.

Stel je voor... Zo'n geest beslist dat het in jou wil wonen!

Stel je voor... Je bent net christen geworden maar krijgt dromen waarin je overleden dochter roept dat ze zo'n honger heeft. (Je zet namelijk geen eten meer voor haar geest neer sinds je christen bent geworden.)

Dit is dagelijkse realiteit voor de Thaise mensen. Het boeddhistische geloof is gekoppeld aan een sterk geloof in geesten. Ze leven in angst voor de geesten, die zomaar onvoorspelbare dingen kunnen doen in hun levens. Het is dus enorm belangrijk voor ze dat deze geesten tevreden gehouden worden. Een hele klus!

Vanmorgen kregen we op de taalschool een speciale les over de geestenwereld in Thailand en de impact hiervan in de levens van de mensen. Een indrukwekkende les. Hoe meer we te weten komen over deze beleving, hoe meer vragen het ook bij ons oproept. We beseffen weer hoe moeilijk het is voor de Thaise mensen om dit allemaal achter zich te laten wanneer ze christen worden. Wat geweldig toch, dat wanneer ze zich geborgen mogen weten door het bloed van Jezus Christus, ze helemaal geen angst meer hoeven te hebben!

Stel je voor... Er was niemand om hen deze bevrijdende waarheid te vertellen?!

Kol 1:13: Hij heeft ons getrokken uit de macht van de duisternis en overgezet in het Koninkrijk van de Zoon van Zijn liefde.

Balans 13 juni 2012

Jes 41:10 Wees niet bevreesd, want Ik ben met u, wees niet verschrikt, want Ik ben uw God. Ik sterk u, ook help Ik u, ook ondersteun Ik u met Mijn rechterhand, die gerechtigheid werkt.

Een jaar geleden (10 juni 2011) vertrokken we uit Nederland. We hebben een bewogen jaar achter de rug. Tijd voor een kleine balans:

- 3 x verhuisd naar een ander land
- Op zo'n 9 adressen verbleven
- Uitbreiding van onze 'geestelijke familie' met heel veel verschillende leden en nationaliteiten
- Emotioneel afscheid van vrienden en familie
- Viering van christelijke feestdagen in andere plaatsen en op andere manieren
- Viering van onze verjaardagen in het buitenland
- Interessante en leerzame studies gevolgd

- Verschillende presentaties in het Engels
- Tweektalige kinderen
- Uitzenddienst
- Beginselen van de Thaise taal geleerd
- 'Ontbering' van de door ons zo geliefde Nederlandse kost
- Genieten van de Thaise kost
- Zelf yoghurt maken
- Links rijden in een auto met het stuur rechts
- Al maanden geen winterkleding
- Fiets van Celeste zonder zijwieltjes
- Zindelijkheid van Irene
- David baby-af
- Getuige van mensen die voor het eerst het Evangelie hoorden
- Gods trouw

Leerkracht voor 2013 1 juni 2012

Klik [hier](#) voor de advertentie

Pinksteren 27 mei 2012

Het is Pinkstermorgen, we zitten in de Thaise kerk. Een man begeleidt de zang met een gitaar. Het klinkt prachtig, de rillingen lopen me over de rug. Ik stel me voor hoe deze overgave en aanbidding tot in de hemel reikt...

Pinksteren wordt niet gevierd in de Thaise kerk. Geen extra diensten, geen extra aandacht voor het werk van de Heilige Geest. Wat dat betreft, gaat Pinksteren een beetje langs ons heen hier. Maar toch... Als diezelfde Geest zoveel jaren geleden niet was uitgestort, hadden we hier misschien niet eens gezeten. Geweldig, hoeveel verschillende nationaliteiten er op die ene dag het Goede Nieuws hoorden en geloofden! Het Evangelie verspreidde zich razendsnel in verschillende uithoeken.

En nog steeds ontbrandt diezelfde Geest liefde voor de Heere God in de harten van mensen, wereldwijd! We zijn er hier getuige van, op deze Pinkstermorgen. Mensen die ooit in het Boeddhisme geloofden, zijn nu vol van Hem, de enige en echte Zaligmaker. Zo mogen we toch het Pinksterfeest vieren, wetend dat de Heilige Geest Zijn werk doet en we ook onze toekomstige bediening aan Hem mogen overlaten.

Heilig huisje wankelt 15 mei 2012

Vele mensen kennen een heilig huisje. Iets waar je af moet blijven. Het heilige huisje staat voor een, voor de betrokkene, onaantastbare waarheid.

In Thailand zien we veel 'heilige huisjes'. Of eigenlijk zijn het geestenhuisjes. Ze staan vaak op een poot in de voortuin van een huis, of bijvoorbeeld, in een iets grotere uitvoering, voor een supermarkt. Het zijn huisjes waar de geesten tevreden worden gesteld. Er wordt een glaasje limonade in gezet, een wierookstokje gebrand en een mooie bloemenketting om gehangen. Ook de buurman heeft een fraai uitgevoerd huisje in zijn voortuin staan.

Een tijdje geleden nodigde dezelfde buurman me uit aan tafel. Na een tijdje over koetjes en kalfjes te hebben gesproken, vroeg de beste man me ineens 'waarom ben je christen?'. Een gebedsverhoring, zo realiseerde ik me later. Kort ervoor had ik voor de burens gebeden. Ik vertelde hem een deel van mijn levensverhaal. Hij leek oprecht geïnteresseerd. Tot op heden heeft zich nog geen nieuwe gelegenheid voorgedaan, ik hoop en bid echter dat er aan de poot van zijn 'heilig' huisje gezaagd wordt.

Koning(innedag) 2 mei 2012

Koninginnedag 2012. Het is onze vrije dag. Samen met de kinderen rijden we een eindje rond om de omgeving wat te verkennen. (En het is heerlijk om in de airco te zitten met dit hete weer!). We zien een groot Boeddhabbeeld ergens halverwege een heuvel staan en nieuwsgierig rijden we die kant op. We komen aan bij een Boeddhistische tempel, zo blijkt. Voor de tempel is een soort plein met een groot stenen beeld; het rad van de wedergeboorte. Voor dit beeld zien we jongetjes van een jaar of 6 staan. Ze hebben de typische oranjekleurige monnikenkleren aan. Doodstil staan ze in de brandende zon, ogen gericht op het beeld, mediterend. Ons hart breekt. Zo zinloos wat ze doen...Zoveel onwetendheid... Wat is het nodig dat deze kinderen de écht Koning leren kennen! Bidt u mee?

Water 25 april 2012

Twee weken geleden vierde de Thaise bevolking 'Songkraan', een driedaags festival wat het Thaise Nieuwjaar inluidt. Kenmerkend is dat velen hun familie opzoeken. Samen gaan ze naar de tempel om hier allerlei rituelen uit te voeren, zoals het wassen van de Boeddhabeelden. Ook worden de handen van oudere mensen met rozenwater overgoten door de jongere generatie. Zo worden de ouderen geëerd en de jongeren door de ouderen gezegend.

Gaandeweg het festival worden deze rituelen gewoonlijk uitbundiger: mensen gooien water over elkaar heen. Heel veel water! Dit gebeurt met name op straat. Mensen zitten achter op open pick-ups met een grote waterton en gooien dit over mensen die ze passeren. Mensen staan aan de kant van de weg klaar met tuinslangen en tonnen water om dit over de voorbijgangers te gooien. Mensen, auto's, fietsen, straten... alles wordt kleddernat! Ook wordt er een soort talkpoeder op de wangen gesmeerd om iemand het goede toe te wensen. Chaos dus in de straten! Vanwege de kinderen hebben we 'veilig', in de auto, een rondje door Lop Buri gemaakt. We keken onze ogen uit!

Onze straat was relatief rustig, op 2 kleine meisjes na, die de buurt onveilig maakten met waterpistooltjes. Een lol dat ze hadden! Bij een buurvrouw mochten Celeste en Irene nog even met de tuinslang spelen. Heerlijk, zo'n waterfestijn met dit hete weer! We hadden deze dagen vrij van school en hebben ervan genoten.

We hopen dat in dit nieuwe jaar veel Thaise mensen kennis maken met Hem, die het Levende Water is. Hij Die kan zorgen voor een écht goed en nieuw begin!

Dresscode 12 april 2012

Thailand kent een sterk klassensysteem. Dat betekent dat status belangrijk is. Voor we in Thailand kwamen, kregen we al bepaalde kledingvoorschriften opgestuurd, zodat we hiermee rekening konden houden bij het inpakken van de koffers. Wanneer we klaar zijn met de

taalstudie, krijgen we de titel 'leraar' (voor Anne-Marie niets nieuws ☺). In Thailand behoort je dan tot een van de betere klassen (wèl nieuw voor Anne-Marie ☺). Dit betekent dat we ons er ook naar moeten 'kleden'. Enkele voorbeelden: mannen dragen altijd een lange broek met overhemd en hebben altijd sokken aan. Vrouwen mogen alleen lange broeken aan (géén $\frac{3}{4}$), rokken op of over de knie. Mouwloze shirts zijn taboe, enzovoort. Inmiddels zijn we aan deze dresscode gewend.

Onlangs kregen we een andere dresscode vanwege de crematieplechtigheid van een persoon van het Thaise Koningshuis. Vorig jaar was deze prinses overleden, maar na een bepaald aantal dagen werd ze pas gecremeerd. Er werden allerlei rituelen uitgevoerd die de mensen moeten helpen om gunsten te verdienen (voor het hiernamaals), voor de overledene en zichzelf. Veel mensen brachten dan ook een bezoek aan de tempel in deze dagen. OMF kreeg een officieel verzoek om alle medewerkers 3 dagen lang rouwkleding te laten dragen. Rouwkleding in Thailand is officieel zwart/wit. Drie dagen lang hebben we ons keurig aan dit voorschrift gehouden.

Morgen begint het 'Songkraan', oftewel het Thais Nieuwjaar. Drie dagen lang worden ook nu allerlei rituelen uitgevoerd bij de tempel en 'zegenen' mensen elkaar door water over de handen te sprenkelen. Dit mondt altijd uit in een enorm water-gooi-festijn. We worden dan geacht juist wèl vrolijke kleren te dragen! We zijn erg benieuwd hoe ons eerste Songkraan zal verlopen... We hopen op een rooskleurig Nieuwjaar!

Visa, visa, visa... 07 april 2012

Er gaat heel wat papierwerk aan vooraf, voor we in Thailand aan de slag kunnen als kinderwerkers. Het begint met het paspoort. Vorig jaar hebben we al onze paspoorten vernieuwd, zodat alle data gelijk zijn. Scheelt ons over een aantal jaren enkele bezoeken aan de Nederlandse Ambassade in Bangkok. Dan het zogenaamde 'Non-Immigrant O-visum'. Om in Thailand één jaar te verblijven heeft ieder gezinslid dit nodig. Laat onverlet dat je met dit visum elke 3 maand het land uitmoet. De visa heeft Mark vorig jaar bij de Thaise ambassade in Londen opgehaald. Niet goedkoop...£100,- per visum. Bovendien worden er enkele voorwaarden gesteld voor dit visum wordt afgegeven. Eisen m.b.t. de pasfoto's, een brief van je werkgever in Thailand, geboorteaktes van de kinderen en de huwelijksakte.

Zoals gemeld, na 3 maanden in Thailand moet je even het land uit. Een aantal weken geleden zijn we daarom naar Cambodja gereden om dit te regelen. Een hele trip, twee keer 300 km. En lang wachten voor de douane. Met de kinderen geen pretje, we stonden zeker een uur in de rij en dat met temperaturen rond de 40 graden. In totaal zijn we 3 uur bezig geweest om 2x de grens over te komen. We waren, inclusief de benzinekosten, zo'n € 200,- armer.

Dan het RA-visum (Religious Affairs). Alleen Mark heeft dit visum nodig. De aanvraag is begin 2011 al gedaan. Hiervoor moest het diploma vertaald worden, daarna moet de vertaling gelegaliseerd worden, vervolgens opgestuurd worden naar het Ministerie van Justitie, vervolgens naar het Ministerie van Buitenlandse zaken en vervolgens naar de Thaise ambassade in Nederland. Voorzien van vele stempels werd het, met diverse andere papieren,

opgestuurd naar het ministerie van Religieuze zaken in Thailand. 2 weken geleden is het visum afgegeven. Het moet dan worden opgehaald bij de Thaise Ambassade in het buitenland. Mark is naar Penang (Maleisië) gereisd om zijn visum op te halen. Dat was geen straf, Penang is een mooi eiland met veel historie, een gezellige hoofdstad en zelfs mooie stranden (zie foto). Bovendien konden 2 medestudenten ook hun RA-visa afhalen, waardoor we samen konden optrekken.

Nu is het nog wachten op de werkvergunning en de verlengingen van de visa voor de rest van het gezin. Ook hiervoor hebben we diverse documenten, vertaald en gestempeld, moeten opsturen. We hopen dat de verlengingen voor 7 juni worden afgegeven, anders zullen we opnieuw naar Cambodja moeten reizen (gebedspunt!). 't Is maar goed dat we hierbij goed begeleid zijn door OMF. Als wij alles zelf hadden moeten uitzoeken, hadden we waarschijnlijk nog in Nederland gezeten...

Zweten 29 maart 2012

Zweten, dat doen we hier veel op het moment. Het is nu het hete seizoen, wat betekent dat de temperaturen overdag zo rond de 40 graden liggen en 's nachts niet onder de 30 graden komen. Een ritje op de fiets naar school en het zweet breekt je uit. We hebben dan ook standaard een flesje deodorant bij ons en douchen ons gemiddeld 2 à 3 keer per dag. Na elke douche kleden we ons om. Zeker geen overbodige luxe... In de Thaise cultuur is het erg belangrijk dat je de hele dag door fris ruikt. Zelf zien ze er ook op elk moment van de dag schoon en netjes uit. (Hoe doen ze dat??)

Koken is bijna geen optie; onze keuken is een aanbouw en je staat er onder een golfplaten dak. Hierdoor is de temperatuur er een paar graden hoger dan in de rest van het huis. Je wordt als het ware zelf bijna gekookt... Dit is dan ook de reden dat we vaak buiten de deur eten.

Klinkt luxe, maar is in Thailand erg gewoon. Veel mensen eten hun maaltijd buitenshuis. Favoriet van ons is de nightmarket. Dit is een straat vol met eetstalletjes, elk met zijn eigen specialiteiten. We hebben er inmiddels al heel wat uitgeprobeerd! Vooral Mark is dol op het Thaise eten. Thais eten is over het algemeen pittig tot zeer pittig, wat er voor zorgt dat we flink zweten tijdens het eten...

Verder is het zweten geblazen bij de taalstudie! Twee uur per dag hebben we les en we studeren ongeveer 4 uur per dag. We hebben er veel plezier in, maar het is ook erg lastig! Een toontje verkeerd en het woord krijgt een heel andere betekenis... Ook dan wil het zweet nog wel eens uitbreken.

Studentenleven 14 maart 2012

Opnieuw zitten we dagelijks in de schoolbanken. Nu geen Bijbelschool of kinderevangelisatie, maar Thaise les. Het kost flink wat zweten, en niet alleen omdat het zo warm is! Thais is geen makkelijke taal. Met name onderscheid maken tussen de 5 verschillende tonen kost de nodige moeite. Mark en Anne-Marie hebben ieder een lerares toegewezen gekregen, die ons dagelijks 2 uur individueel les geeft. De lessen moeten voorbereid worden en we krijgen natuurlijk huiswerk mee. Woordenlijsten stampen, uitspraak oefenen, zinnen maken... Het is moeilijk, maar we zijn verbaasd hoeveel we al in een korte tijd hebben geleerd!

Anne-Marie volgt zoveel mogelijk 's morgens les en Mark zowel in de morgen als in de middag. Op die manier kunnen we de kinderen zoveel mogelijk zelf opvangen en kan Anne-Marie 's middags Celeste les geven.

Wanneer we beiden les hebben, gaan de kinderen naar 'Shiloh', de kinderopvang. Ze kunnen goed overweg met de andere 'zendingskinderen' en pakken het Engels moeiteloos weer op. Er zijn altijd 2 Thaise babysitters en afwisselend buitenlandse vrijwilligsters. Op het moment is dit een Zwitsers meisje waar de kinderen dol op zijn. Ze hebben het gelukkig enorm naar hun zin!

'Shiloh' is een groot huis, waar onder andere een speelkamer en grote tuin is, een grote eetkamer en verschillende slaapkamers + badkamer. Twee keer per week eten we hier met alle studenten. Ook hebben we hier 1 keer per week Bijbelstudie met aansluitend een maaltijd met een groepje studenten. We wonen er maar 2 straten vanaf, dus we kunnen de kinderen makkelijk met de fiets brengen en halen.

Ons programma zit vol en we zoeken nog even naar een ritme, maar tot nu toe bevalt ons 'studentenleven' in Lop Buri prima!

Simpel 6 maart 2012

Evangeliseren is zo moeilijk niet... aldus Celeste. Ze weet dat we in Thailand zijn om over de Heere Jezus te vertellen en dat bijna niemand hier Hem kent. Dit houdt haar nogal bezig.

Regelmatig wijst ze mensen aan op straat en vraagt aan ons of deze mensen Jezus kennen of niet. Wanneer we monniken zien roept ze steevast: 'Die meneren wonen in de tempel en dat mag niet van de Heere God! Maar dat weten ze nog niet hè, ze kennen Hem nog niet...' Een oplossing heeft ze al gevonden: 'Ik loop wel naar ze toe en zeg dan: "Jesus!" (op z'n Engels), dan kennen zij Hem ook!'

Verder hebben we een Ichtus-visje achterop de auto, met daarin geschreven 'Jesus'. Op een dag, tijdens het wachten bij een stoplicht, merkte Celeste op dat alle brommerbestuurders achter ons inmiddels wel christen zouden zijn... Ze konden immers het visje zien?! Was het maar zo simpel!

Fietsen 1 maart 2012

'Zie daar fietsen! Niet te geloven. Een vrouw met voorop een baby en achterop een kleuter van 4. En die man heeft ook nog een kind achterop. Vreemde mensen, die buitenlanders.' 't Zou zomaar iemand gezegd kunnen hebben in Lop Buri een dezer dagen. We worden vaak met open mond aangekeken. We zijn sowieso al een attractie met 3 kleine kinderen, maar manoeuvrerend door het drukke Thaise verkeer zijn we dat nog meer. Er wordt af en toe zelfs geclaxonneerd om de aandacht van de kinderen te trekken. Wij genieten..niet van de aandacht, wel van het fietsen. Heerlijk, na ruim 8 maanden zijn we het gelukkig nog niet verleerd.